

og jeg har indtryk af, at der er en meget bred politisk opbakning bag handicaptiltag.

Til trods for at de kan noget, til trods for at der er en politisk vilje til også at give dem muligheder for at få et arbejde, når de har en uddannelse, eller hvis de ikke har en uddannelse, oplever de handicappede en mur mellem sig og det at komme ind på arbejdsmarkedet. Det er derfor, jeg ikke synes, at dette forslag er et lille ubetydeligt forslag, men faktisk et meget vigtigt forslag for den store gruppe medborgere, vi har, som har et handicap. Jeg ser forslaget som sådan en slags murbrækker mod nogle af de barrierer, der rent faktisk er, sådan som mange handicappede oplever det. Så jeg vil sige fru Vibeke Kiil tak for den bemærkning.

Hr. Flemming Oppfeldt siger, at der ikke er nogen diskrimination i denne lovgivning, og det er så godt. Det er der sådan set ikke i nogen lovgivning, der kommer fra Arbejdsministeriet, for vi har faktisk en lov, der siger, at man ikke må diskriminere hverken som følge af etnisk baggrund, religiøs eller politisk observans og sådan noget. Folketinget har vedtaget en lov om, at man ikke må diskriminere. Nu var hr. Flemming Oppfeldt vist ikke medlem af Folketinget, dengang vi vedtog loven, men Venstre stemte faktisk ikke for den – bare for et lille dryp malurt i dét bæger – men jeg kan forstå, at hr. Flemming Oppfeldt er optaget af det, og tak for det.

Der blev sagt, at det her er enkle, gennemskuelige regler, men det er faktisk også et udtryk for, at et flertal i Folketinget, nemlig satspuljeforligspartierne, har besluttet sig til at give 20 mio. kr. til at gøre det bedre med hensyn til personlig assistance, til at få lavet en isbryderordning og til også at få sikret, at man kan få personlig assistance, når man skal efteruddanne og videreuddanne sig. For lige så vel som andre på arbejdsmarkedet hele tiden skal ajourføre kvalifikationer for at få arbejde, lige så vel skal handicappede også efteruddanne sig, og det er der faktisk ikke så gode muligheder for lige nu, fordi man ikke kan få sin personlige assistance med; men det bliver der faktisk tale om her.

Til hr. Poul Nødgaard, der problematiserede den dér fortrinsstilling lidt. Det er jo rigtigt, at hvis nogle skal have en fortrinsstilling, er der måske nogle andre, der ikke får. Men det, der lægges op til her, og det, der i øvrigt fremgår af den ny bekendtgørelse, som dette forslag i øvrigt har hvilet på – nu kommer det til at hvile

på et lovgrundlag – er, at den handicappede, hvis den pågældende i øvrigt har kvalifikationer, også har en reel mulighed for at komme til en jobsamtale. Mange handicappede har oplevet, at de slet ikke når frem til snorene og kommer ind og får en mulighed for at præsentere sig selv og deres kvalifikationer, men her er der altså rent faktisk tale om en præcisering af, at har man kvalifikationer, skal man også have mulighed for at få en reel samtale om et eventuelt job.

Så synes jeg også, det er vigtigt at bemærke, og det er måske også lidt til hr. Flemming Oppfeldt, som hylder det kommunale system så meget, og det vil jeg heller ikke på nogen måde sige noget ondt om, at der faktisk her er tale om, at de handicapkonsulenter, vi har i de 14 regioner, relativt hurtigt kan få truffet en beslutning, hvis der f.eks. skal være en lift som forudsætning for, at en ledig handicappet kan få jobbet. Der er altså ikke nogen lang kommunal sagsbehandlingstid, men der er faktisk tale om, at man kan lave en lift, en elevator, eller hvad det nu måtte være, fordi man har kompetencen. Det er fordelene ved den regionale arbejdsmarkedspolitik, at der er så megen kompetence, der er flyttet ud.

Hr. Flemming Oppfeldt ryster på hovedet, men det ændrer ikke ved, at det, jeg siger, faktisk er rigtigt, og jeg synes måske, det kunne være morsomt at lave en test af, hvor hurtigt man som kommunalt anvist til et skånejob, fleksjob, eller hvad man nu skal kalde det for, kan få en bevilling igennem til en elevator eller en løftemekanisme det ene sted eller det andet sted. Men realiteten er i hvert fald i dette øjeblik sådan, at det går relativt hurtigt og faktisk hurtigere i AF-systemet; men det skal nu ikke skulle os ad.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg tror meget på, at isbryderordningen kan være den murbrækker ind til arbejdsmarkedet, som mange handicappede efterlyser. Det, vi lægger op til konkret, er jo, at har man en uddannelse i halvandet år, hvad enten man er ung, ældre eller midt imellem, kan man få et tilskud i 9 måneder, der svarer til 11.000 kr. Det er den øvelse, vi har haft tidligere i Erhvervsministeriets lovgivning for akademikere, vi har også haft den for etniske minoriteter, og det er faktisk en ordning, i der har vist sin duellighed.

Derfor har jeg mange forventninger til, at de penge, vi har sat af til denne forsøgsordning, 10 mio. kr. i år og 10 mio. kr. til næste år, virkelig